

Klasskampen tar inte semester

I samband med arbetarklassens dag, första maj, lanserar Syndikalistiska Ungdomsförbundet en **sommarjobbskampanj** under namnet Klasskampen tar inte semester. Vi vill med den belysa ungdomars situation på arbetsmarknaden och sommarjobbets disciplinerande uppgift.

"Ungdomar tvingas ta tråkiga jobb med dålig lön, en fortsättning på den disciplin vi lär oss i skolan" säger SUF:s presskontakt Erik Hjärtberg, och fortsätter "Sommarjobbet lägger också ribban för framtida jobb, då vi lär oss återupprepa taskiga arbetsförhållanden"

Kommunerna, som är en av de största arbetsgivarna, låter unga arbeta för slavlöner. Vi vill aktivera ungdomarna att ställa krav på sin arbetsmiljö och inte arbeta ut sig. Sommarjobb är en välgörenhet – vare sig från arbetsgivarna som behöver fylla igen luckorna under semestern eller från oss som behöver pengar även under sommaren.

"Jag hade gärna legat på stranden och tagit det lugnt, men nu måste jag ta ett jävla skitjobb med en tredjedel av de fast anställdas lön" säger presskontakten Charlotte Bloom

Många ungdomar försöker dock kämpa emot på sommarjobbet, detta sker dock ofta med okonventionella metoder. Vilket vi, med den här kampanjen vill lyfta fram och uppmuntra.

"Arbetsgivarna stjälar större delen av den vinst vårt arbete genererar så det är inte mer än rätt att vi kompenserar det själva genom att ta längre raster eller ta med oss saker hem" säger presskontakten Petter Åsander

Under kampanjen kommer vi att sprida propaganda, besöka skolor etc samt genomföra två spektakulära aktionsdagar som kommer samordnas nationellt.

Den första kommer äga rum den 30 maj och den andra 13 juni.

Besök vår hemsida: www.sommarjobb.net

SUF är en landsomfattande federation av syndikalistiska ungdomsklubbar. Vi arbetar utomparlamentariskt genom direkt aktion. Direkt aktion innebär handling utan ombud, att vi själva direkt ingriper i den ekonomiska verkligheten, utan omvägar genom politiska partier eller lobbyorganisationer. www.suf.cc

Strejkledare straffas

1200 fångar på 21 anstalter strejkade i 7 dagar

Under en vecka med början den 4 april genomförde 1200 fångar en fredlig strejkaktion på landets anstalter för rätten att organisera sig samt för att få fortsätta träna med vikter. Kriminalvårdens svar var att snabbt driva igenom beslutet om att dra in de fria vikter. samt att fortsätta vägra ha en dialog med FRIO, Förtroenderådets Riksorganisation, som organiserar 58 förtroenderåd runt om i landet. Man straffar nu FRIOs ordförande genom att inte låta honom ha någon kontakt med omvärlden.

Man får gå mycket långt tillbaka i tiden för att hitta en så stor, samordnad fångaktion som den som genomfördes mellan den 4 och 11 april. 1200 interner på 21 anstalter runt om i hela landet strejkade. Det visar på den förtvivlan och vrede som internerna på landets anstalter känner inför de ständiga försämringarna av villkoren. Alla tycks ense om att det är nog nu. Att det är dags för kriminalvårdstyrelsen att föra en dialog med dem som närmast berörs av kriminalvården, nämligen de intagna.

Efter den fredliga och lugna protesten har ännu fler förtroenderåd valt att ansluta sig till FRIO.

Kriminalvården motarbetar demokratisk organisering

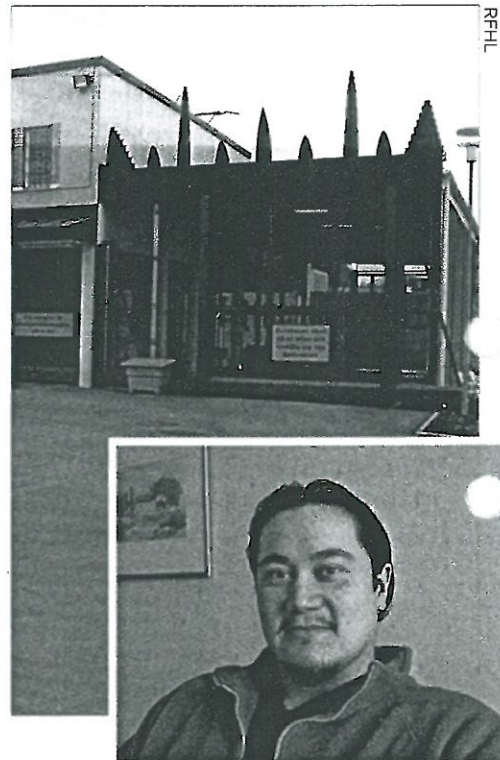
En månad efter strejken fortsatte FRIOs demokratiska process med nomineringar och

val till en interimstyrelse som kommer att bestå av en förtroendevald intagen från varje kriminalvårdsregion. Det är inte helt lätt då ledningen för kriminalvården på alla sätt motarbetar organiseringen genom att vägra aktiva i FRIO att ha telefonkontakt samt hindrar brev och övrig kommunikation. FRIOs ordförande, Mattias Andersson, är sedan strejken belagd med restriktioner och får inte kommunicera med yttvärlden. Hur länge detta ska pågå vet ingen. Kriminalvården vägrar svara på sådana frågor.

Kriminalvårdstyrelsen väljer att motarbeta en demokratisk organisering med demokratiska metoder. För att finna exempel på ett motsvarande angrepp på föreningsfriheten får man gå tillbaka till slutet av 1800-talet och försöken att förhindra den tidens arbetare från att organisera sig i fackföreningar. Vi vet hur den kampen slutade. Idag är fackföreningar en självklarhet på de flesta arbetsplatser. Likadant kommer det att bli med FRIO, till slut.

Organisering ger hopp... och mindre våld!

Hösten 2004 präglades av upplopp och förstörelse på många av landets anstalter. Det kom som en reaktion på den våg av kollektiva bestraffningar som drabbade de intagna efter förra sommarens rymningar. Under samma period växte FRIO mycket snabbt. I takt med att den demokratiska organiseringen av FRIO

Ricard Nilsson, sekreterare i FRIO, sitter på Hall

fortsatt, har upplopp och skadegörelse minskat ute på anstalterna. FRIO har tänt ett hopp om förändring hos många av landets intagna. Kriminalvårdstyrelsens nya ledning tycks nu ha föresatt sig att släcka det hoppet. Vad följderna riskerar att bli är uppenbart för de flesta.

Per Sternbeck
per.sternbeck@rfhl.se